

Ontslag

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, voorzien van producties, bij de commissie ingekomen op 27 mei 2008, is appelland in beroep gekomen tegen een door verweerster genomen besluit inhoudende het ontslag van appelland. Van de gemachtigde van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Op 15 augustus 2008 heeft ten overstaan van de commissie de mondelinge behandeling van het beroep plaatsgevonden. Appelland was in persoon aanwezig. Namens verweerster is verschenen de heer ....., lid van het college van bestuur van verweerster, bijgestaan door verweersters gemachtigde.

2. De feiten

Per 1 juni 1999 werd appelland door verweerster benoemd tot conciërge aan basisschool ..... met een werktijdfactor 0,8421. De benoeming geschiedde in het kader van de regeling extra werkgelegenheid langdurig werklozen en wel voor bepaalde tijd tot 1 juni 2000. In de akte van benoeming wordt vermeld dat beëindiging van de subsidie een directe beëindiging van de arbeidsovereenkomst tot gevolg zal hebben. Per 1 juni 2000 werd appelland benoemd voor onbepaalde tijd. Op de akte van benoeming wordt vermeld dat de bezoldiging plaats vindt naar aanlooptraject 02 voor functies conform de regeling extra werkgelegenheid langdurig werklozen.

Bij beslissing van verweerster van 27 juni 2007 is de betrekking van appelland per 1 augustus 2007 in het risicodragend deel van de formatie (rddf) geplaatst. Een daartegen door appelland bij de commissie ingesteld beroep is bij beslissing van de commissie van 15 november 2007 niet-ontvankelijk verklaard.

Aanvankelijk was de betrekking van appelland (een zogenaamde ID-baan) volledig van overheidswege gesubsidieerd. Vanaf 1 januari 2007 werd de gemeentelijke subsidie, ondanks door verweerster ingediend bezwaar, verminderd, waardoor verweerster vanaf 1 januari 2007 20% van de salariskosten van (onder andere) appelland zelf heeft moeten betalen. De daaraan volgende rddf-plaatsing geschiedde op de grond dat er geen formatie en onvoldoende bekostiging was voor het onverkort handhaven van de functie van appelland.

Verweerster heeft appelland met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2007 een arbeidscontract met een mobiliteitsbureau aangeboden, waarbij appelland gedetacheerd zou worden bij zijn "eigen" basisschool ....., zulks voor bepaalde tijd tot 1 augustus 2009. Appelland heeft dit aanbod, dat ontslagneming bij verweerster inhield, niet geaccepteerd.

3. De standpunten van partijen

Appelland voert de navolgende beroepsgronden aan.

- a. Appelland vindt het vreemd dat het college van bestuur uit één persoon bestaat die alles zou kunnen bepalen.
- b. Iemand kan niet ontslagen worden op grond van verwachtingen; de verwachtingen zijn juist zeer gunstig. De politiek gaat (nog) meer realiseren voor het ondersteunend personeel in het primair onderwijs.
- c. De zogenaamde ID-banen bestaan niet meer.
- d. Er is in de arbeidsovereenkomst van appelland geen sprake van subsidie.
- e. Er is geen sprake van boventaligheid, nu appelland de enige is in zijn functie. Daarom is appelland ten onrechte in het rddf geplaatst.

Verweerster stelt daar het volgende tegenover.

Ad a.:

De heer Van den Akker treedt op namens het college van bestuur van verweerster en is volledig bevoegd namens deze te handelen.

Ad b., c., d en e.:

De functie van appelland is boventalig en valt buiten de reguliere formatie. De functie werd tot 1 januari 2007 volledig bekostigd door de gemeente ..... maar vanaf die datum niet meer. De reguliere formatie-inkomsten bieden geen mogelijkheid om een ID-medewerker, die niet volledig met de gemeentelijke ID-subsidie bekostigd wordt, onverkort in dienst te houden. De ID-functie van appelland zal dan ook, zoals in de bestuursformatie-plannen 2007/2008 en 2008/2009 wordt aangegeven, per 1 augustus 2008 opgeheven worden.

4. De motivering

Ad a.:

Verweerster heeft bevestigd dat de heer ..... namens het college van bestuur van verweerster optreedt en volledig bevoegd is om namens verweerster handelingen als de onderhavige te verrichten, waaronder het ondertekenen van brieven namens het college van bestuur van verweerster. Daarmee staat voor de commissie vast dat het beroep van appelland als onder a weergegeven faalt.

Ad e.

Voorzover het beroep van appelland is gebaseerd op de stelling dat er geen sprake zou zijn van boventalligheid, zodat appelland ten onrechte in het rddf is geplaatst, kan het thans niet meer aan de orde komen, nu omtrent de rddf-plaatsing reeds een onherroepelijk geworden beslissing is gegeven.

Ad b., c. en d.:

Voor de commissie staat vast, dat de onderhavige arbeidsovereenkomst is gesloten op basis van het Besluit In- en Doorstroombanen, alleen al vanwege de vermeldingen daaromtrent in de twee door appelland ontvangen en getekende akten van benoeming. Voor appelland is dit ook kenbaar geweest.

Een dergelijke arbeidsovereenkomst kan, na rddf-plaatsing, in beginsel rechtsgeldig worden opgezegd wegens opheffing van de betrekking (artikel 3.8 aanhef en sub 3 van de CAO-PO). Dat is de grond waarop verweerster de arbeidsovereenkomst met appelland heeft opgezegd.

Een werkgever dient echter, volgens de CAO, het voornemen tot een dergelijk besluit tot opzegging per aangetekende brief aan de werknemer ter kennis te brengen, die dan in de gelegenheid moet worden gesteld om binnen drie weken na verzending van dit voornemen zijn zienswijze mondeling dan wel schriftelijk kenbaar te maken, waarbij hij zich kan laten bijstaan door een raadsman/vrouw. Voorts wordt in de CAO bepaald dat van een mondeling verstrekte zienswijze een verslag wordt gemaakt dat vervolgens ter beoordeling aan de werknemer wordt voorgelegd, die onverwijld schriftelijk en gemotiveerd zal meedelen of hij al dan niet met het verslag kan instemmen. (artikel 3.18 lid 1 en lid 2 van de CAO-PO)

Verweerster heeft, desgevraagd, ter zitting medegedeeld dat de in artikel 3.18 van de CAO omschreven procedure niet is gevolgd om reden dat verweerster zich van het bestaan deze verplichting niet bewust was.

Verweerster heeft ter zitting voorts aangevoerd dat de feitelijke gang van zaken voorafgaande aan de opzegging van de arbeidsovereenkomst zodanig is geweest dat aan de geest van de bepalingen van artikel 3.18 van de CAO-PO is voldaan. Met appelland is immers, aldus verweerster, een aantal malen over het voornemen tot opzegging van de arbeidsovereenkomst en de gronden waarop dit zou gaan geschieden, gesproken.

Naar het oordeel van de commissie heeft verweerster dit verweer – wat er ook van zij – niet althans onvoldoende geconcretiseerd en voorzover dit (ter zitting) wel is gedaan heeft appelland zulks gemotiveerd betwist. Verweerster heeft voorts geen enkel stuk overgelegd dat dienstig is om dit verweer te onderbouwen.

Dit brengt de commissie tot het oordeel dat, nu de ter bescherming van de werknemer voorgeschreven formaliteiten als omschreven in artikel 3.18 van de CAO-PO niet in acht zijn genomen, het beroep tegen het besluit tot opzegging gegrond moet worden verklaard.

5. De beslissing

De commissie voornoemd,

verklaart het beroep gegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 15 augustus 2008 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. drs. W.G.A.M. Veugelers, mr. G.M.J. Prick, mr. A.A.M. Mollee, F.A.J. van Moorsel, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.